

απολυσώνας

απολυσώνας, ο, ουσ. [*<απόλυση + κατάλ. -ώνας*], (στη γλώσσα της αργκό). **1.** η παύση κάποιου από την εργασία ή από την υπηρεσία του: «ο φόβος του απολυσώνα τους κάνει όλους εργατικούς». **2.** η διακοπή ερωτικού δεσμού, ιδίως η αποπομπή του ενός από τον άλλον: «όταν της μιλάω γι' απολυσώνα, βάζει αμέσως τα κλάματα». **3.** η αποφυλάκιση, το αποφυλακιστήριο: «όλη τη μέρα έχουν το μυαλό στον απολυσώνα τους οι δόλιοι οι φυλακισμένοι»·

- *παίρνω τον απολυσώνα μου ή παίρνω τον απολυσώνα μου στο χέρι*, **α.** με παύουν από την εργασία μου ή από την υπηρεσία μου: «απ' την πρώτη μέρα δε με χώνεψε ο νέος διευθυντής και με την πρώτη ευκαιρία πήρα τον απολυσώνα μου στο χέρι». **β.** με διώχνει το ερωτικό μου ταίρι: «μόλις άρχισα να μιλάω για γάμο, πήρα τον απολυσώνα μου». **γ.** με αποφυλακίζουν: «πότε θα 'ρθει επιτέλους η μέρα να πάρω κι εγώ τον απολυσώνα μου!»·

- *της δίνω τον απολυσώνα στο χέρι ή της δίνω τον απολυσώνα της στο χέρι*, διαλύω τον ερωτικό δεσμό που είχα μαζί της, διαλύω το γάμο μου, τη διώχνω: «αφού δεν εννοούσε ν' αφήσει την γκρίνια, της έδωσα τον απολυσώνα της στο χέρι κι ησύχασα»·

- *του δίνω τον απολυσώνα στο χέρι ή του δίνω τον απολυσώνα του στο χέρι*, τον διώχνω από τη θέση εργασίας που του είχα προσφέρει, τον διώχνω από τη δουλειά μου, την επιχείρησή μου, τον απολύω: «δεν έκανε καλά τη δουλειά του, γι' αυτό και του 'δωσα τον απολυσώνα του στο χέρι»·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας